

N:o 46.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 24 april 1901.
— — — — Andra Kammaren den 24 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, om ändring i gällande bestämmelser angående bevillningsavgift af bankbolag med sedelutgifningsrätt.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 27.)

Till Konungen.

I anledning af nuvarande lydelsen af § 3 i kongl. förordningen angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 2 december 1892 har fråga uppkommit, i hvilken utsträckning en enskild bank med sedelutgifningsrätt, hvilken vill afstå denna sin rätt vid annan tidpunkt än vid årsskifte, skall vara skyldig erlägga den för sedelutgifningen fastställda bevillningsavgiften; och då det syntes Riksdagen icke vara med billighetens fordringar öfverensstämmande, att en skatt, som ålagts enskild bank för sedelutgifningsrätt, skall påföras banken äfven för tid, då den icke längre eger sådan rätt och alltså icke kan tillgodogöra sig den särskilda förmån, för hvilkens åtnjutande avgiften stadgats, har Riksdagen till förtydligande af berörda stadgande beslutit, att nämnda paragraf skall erhålla följande förändrade lydelse:

Enskild bank, som eger sedelutgifningsrätt, skall, förutom bevillning af fast egendom samt af inkomst, erlägga en avgift af tio kronor för hvarje

tusen kronor af det högsta belopp af bankens sedlar, som på en gång under nästföregående året varit utlemnade i rörelsen; och är styrelsen för sådan bank skyldig att, till upplysning vid denna afgifts debitering, inom den 15 januari hvarje år till Kongl. Maj:ts befallningshafvande aflemna en genom intyg af det utaf Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ombud bestyrkt uppgift å nyssnämnda sedelbelopp; egande Kongl. Maj:ts befallningshafvande att efter uppgiftens erhållande ofördröjligen vidtaga åtgärder för berörda afgifts indrifning och redovisning.

Afstår sådan bank sin sedelutgifts rätt vid annan tidpunkt än vid kalenderårs utgång, vare icke skyldig att af berörda bevillningsafgift erlægga mera, än hvad som belöper på den del af året, under hvilken sedelutgifts rätten utöfvats.

Med anmälan om detta beslut får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta kungöra detsamma till allmän efterrättelse.

Stockholm den 24 april 1901.

Med undersätlig vördnad.
